

25. (7 københavnske Toldfuldmægtige.)

København, i Februar 1908.

Undertegnede 7 Fuldmægtige, ansatte i de 7 største københavnske Toldkontorer, tillade sig herved at rette en ærbødig Henstilling til det højtærede Udvalg om, at der maa blive tildelt os Ansættelse i 16de Lønningsklasse efter det i Folketinget den 9. Oktober f. A. forelagte Forslag til Lov om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet.

Kontorholdsloven af 1904 betød ganske vist et Fremskridt for Kontorarbejderne, for saa vidt den regulerede det tidligere uensartede Lønforhold samt fastsatte Pension, medens dog Kravet om Statsansættelse udskødes til Behandling ved den kommende store Lønreform for de 4 Etater. Kontorarbejderne have da med Utaalmodighed afventet dette Tidspunkt, idet man følte sig forvisset om, at Lovgivningsmagten ved en nærmere Prøvelse af deres hele Stilling vilde føle sig foranlediget til at berigtige forskellige, hidtil herskende uheldige Forhold, som ved ovennævnte Lov forbleve uberørte, saaledes navnlig de ældste Fuldmægtiges Særstilling som Repræsentanter og Vikarer for Kontorcheferne.

Ved denne Lov ligestilledes de i enhver Henseende med de øvrige Kontorarbejdere, uagtet det dem paalagte Ansvar maatte berettigede dem til en Præferencestilling, i hvert Fald hvad Lønforholdet angaar. Dette var en stor Skuffelse for os, idet vi formene, at vort store Ansvar og betydningsfulde Arbejde i Realiteten sidestiller os med private, meget ansete og højtlønnede Funktionærer i Banker og lign. Vi have derfor næret det sikre Haab, at Lønreformen nu vilde yde os Retfærdighed. Lovforslaget berører imidlertid ikke denne Sag med et Ord. Ved Postvæsenet ere Fuldmægtige forlængst ansatte i Kontrolørklassen. Toldforordningen hjemler da ogsaa københavnske Fuldmægtige Ret til at søge selv 2den Klasses Embeder. Overalt er det Coutume ved den overordnedes Eratræden ved Sygdom, Permission eller lign., at en Embedsmand i den efterfølgende Klasse vikarierer. Begrundet paa Fuldmægtigenes underordnede Stilling gennemføres denne selvfølgeliges Praksis ikke i Toldkontorerne. Vi Fuldmægtige maa til enhver Tid remplacere Cheferne, ligesom flere af os have været konstituerede i Embederne under Vakance. Vi ere meget ofte henviste til paa egen Haand at træffe betydningsfulde Dispositioner, da den permanente Travlhed umuliggør en øjeblikkelig Konference med Chefen. At Ansvaret for den betydelige Oppebørsel — i 2den Klasses Embederne: Kreditoplags- og Toldkassererkontoret ca. 22 Mill. Kr. aarlig — fornemmelig hviler paa os, skal her nævnes.

Stillingen fattes derfor Autoritet og Selvansvar, lige nødvendige saavel overfor Kontorchefen som Publikum.